

Отъ северъ, като тъменъ облакъ, се простира веригата на Стара-планина, която се вижда отъ сръбската граница дори до Юмрукъ чалъ, който личи изъ пролуката между Витоша и Верила. На западъ, върху мъгливия хоризонтъ, се очертава конусообразниятъ бюстъ на шарския Люботрънъ. На югозападъ погледътъ ви се плъзга отъ планина на планина, защото отдѣлнитъ върхове се вече мъчно разпознаватъ. Въ безпредѣлната далечина се мъжделѣ Пелистеръ. По-наизтокъ — Нидже планина. На югъ се препрѣчва Плачковица-планина, чието име ви напомня, че много плачъ е чутъ и много сълзи сж пролѣни въ този колкото красивъ, толкова и нещастенъ кжтъ.

Презъ Малешевскитъ планини изпжкватъ нови ненагледни картини. Ето, ей тамъ! — мощната снага на легендарната Иринъ-Пиринъ планина, забила въ небесата остритъ си чуки. Ето и достойната ѝ посестрима — Рила-планина, мила и страшна като приказка. Въ слабо отклонение на северъ, обвитъ въ лека мъгла, стои като на постъ витошкиятъ Черенъ-върхъ.

Близо до насъ, въ западнитъ поли на Руенъ, стърчи Царь-върхъ, наричанъ още Султанъ-тепе, свързанъ отъ преданията съ последния Кюстендилски владѣтель князь Константинъ, съвременникъ на Крали-Марко, и съ тжжнитъ спомени отъ последнитъ братоубийствени войни. Руенъ е високъ само 2253 м., а отъ него се вижда почти цѣла Македония, цѣла югозападна България, части отъ Тракия и Сърбия; само Северна България се старателно прикрива отъ гърбицата на Стара-планина. Отъ Руенъ любознателниятъ ученикъ може да изучи нагледно голѣма часть, и то най-интересната, отъ Балканския полуостровъ.

*
* * *

Но време е вече за слизание. Рѣдко туриститъ се връщатъ по пжтя, изъ който сж дошли. Нека последваме и ние тази хубава и полезна привичка, защото впечатленията ни ще се удвоятъ. Да се върнемъ можемъ най-бързо край границата, близко до Ташъ-тепе (Каменъ върхъ) и да се спуснемъ въ с. Гюешево, последната станция на желѣзнопжтната линия София—Перникъ—Радомиръ — Кюстендилъ — Гюешево, отдето много често става и изкачването. Но понеже сегашната наша екскурзия става само на книга, то нека последваме по-смѣлитъ туристи и се спуснемъ право на северъ, въ красивата долина на пѣнливата Бистрица, по който пжтъ и въ действителностъ сме минавали. Най-горниятъ потокъ, който образува нашата Бистрица, се казва Главна-рѣка. Въ нейното каменно корито отъ стари скали се намира прочутото